

[Hans Hansen.]

Forslag for derved at bidrage til Udvidelse af det færøske Selvstyre og forhaabentlig til endnu bedre Samarbejde. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling og til Vedtagelse her i det høje Ting.

Den højtærede Minister Hr. Buhl gav i sin Forelæggelsestale en udførlig Redegørelse baade for de førte Forhandlinger og for Lovforslagets Bestemmelser, og nu har vi hørt vor Kollega, det ærede Medlem Hr. Niclasens Redegørelse for, hvad der er gaaet forud for selve Forhandlingerne og for det færøske Syn paa disse. Ud fra dette finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, ogsaa af den Grund, at jeg er overbevist om, at dette Lovforslag vil faa enstemmig Tilslutning her i Landstinget. Men jeg vil have Lov til at udtale Ønsket om, at denne Lov med de af den flydende Rettigheder for den færøske Befolkning maa skabe Tilfredshed hos Færøernes Folk, at den maa bidrage til Forstaaelse og Følelse af Samhørighed mellem de to Folk. Med dette Ønske skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Stegger Nielsen: Der er visse Dage i et Folks Liv, der bliver til historiske Dage, og saadan er jo — i alt Fald for det færøske Folk — denne Dag, da Lovforslaget om Færøernes Hjemmestyre vedtages.

Ogsaa en dansk Mand og en dansk Forsamling forstaa derfor den Bevægelse, med hvilken Repræsentanten for det færøske Folk her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Niolasen, for nylig holdt sin Tale; den vidnende om Kærligheden til Hjemstaven, forbundet med stor Sympati for Danmark, hvad vi anerkender med Tak.

Den Nyordning, der nu skabes, er nødvendiggjort af Forholdenes Udvikling. Den er fremkommet i Forslags Form paa Grundlag af de mange Forhandlinger, der er ført mellem Repræsentanter for Færøerne og Danmark, og selv om der har været og er delte Meninger paa Færøerne om denne Sag, og et stort politisk Parti deroppe er imod Forslaget, er Forholdet dog dette, at det er vedtaget i Sommeren 1947 af Lagtinget med 12 Stemmer imod 6; og uanset Folkeafstemningen i September 1946 har det opnaaet Tilslutning gennem Lagtingsvalget i November Maaned samme Aar, ligesom det har opnaaet Tilslutning i Befolkningen ved det sidst afholdte Folkevalg. Vi kan derfor hævde, at der staar et Flertal i det færøske Folk bag dette Forslag, og vi glæder os over, at det er Tilfældet.

Jeg ønsker heller ikke at gaa i Enkeltheder, men har dog nogle enkelte Bemærkninger at fremsætte i al Korthed.

Vel er Færingerne et Folk med en stærk egenartet Nationalfølelse og Selvstændighedstrang, men det er et Folk, der er tilknyttet Norden, som det er blevet sagt: som dettes sjette Nation. Det afgørende i denne Forbindelse er ikke Folkets talmæssige Størrelse, men dets Kultur og hele Indstilling. Denne Kultur er gammel og rod-fæstet i hele sit Væsen forbundet med Nordens Lande. Vi hørte det for et Øjeblik siden nævnt som noget ejendommeligt og særegent for det færøske Folk, at det har skabt Folkeviser; har skabt Folkesagn og tillige har bevaret danske Folkeviser som er blevet glemt hernede, altsammen Vidnesbyrd om dets høje Kultur.

Vi kan godt indrømme fra dansk Side, at der nu og da er begaaet Fejl i vort Styre over for Færøerne — alle begaar deres Fejl. Det har været mere ubevidst end bevidst, men det kan nu og da have skortet paa den fornødne Forstaaelse af det færøske Folks særlige Indstilling, dets Selvstændighedstrang, dets Varnen om Modersmaalet og mange andre Ting, og en Administration kan jo let føles fremmed, naar den kommer udefra. Ikke desto mindre har et Flertal gennem Tiderne holdt fast ved Forbindelsen med Danmark, og vi vil ogsaa have Lov til at sige det hernedefra, at der er mange her, der har følt den varmeste Interesse for Øerne i Atlanterhavet, for den djærve Befolkning, der lever deroppe, hvor Kampen for Tilværelsen er haard. Nu manifesteres denne gensidige Forstaaelse paa en smuk Maade i det foreliggende Forslag, hvorefter Færøerne praktisk talt faar Selvstyre i alt væsentligt, Selvstyre i Rigsenhed med Danmark, saaledes som det nærmere er udformet i Forslaget. En Række Spørgsmaal er henlagt til Hjemmestyrets Afgørelse, om en Række andre Spørgsmaal skal der føres videre Forhandling, men det skal jeg ikke her komme ind paa, idet jeg henholder mig til den højtærede Ministers Forelæggelsestale. Hovedsproget bliver Færøsk, det er rimeligt, men Dansk skal læres omhyggeligt, og begge Sprog kan anvendes i offentlige Forhold. Jeg udtaler Haabet om, at begge Sprog maa trives vel og tjene hinanden paa en god Maade. Ligeledes om, at der ikke skal opstaa Gnidninger i Flagsagen, hvor Rigsflaget kan anvendes af Rigsmyndigheder og ogsaa af private ved Siden af det særlige Flag, som nu indføres paa Øerne.

Nu tiltrænges der god Vilje fra begge Sider, baade deroppe fra og hernede fra, til